



**Krví oseté**

**květenství**

**Tomáš Fiurášek**

---

Autorka obálky: Hana Návrátová  
Vydavatel: Jan Šuba-Makniha.cz  
rok vydání: 2015 ©Jan Šuba-Makniha.cz  
©Všechna práva vyhrazena !

**ISBN 978-80-7548-000-2 (pdf)**

**ISBN 978-80-7548-001-9 (ePub)**

**ISBN 978-80-7548-002-6 (MOBI)**

---

## OBSAH

<b>KRVÍ OSETÉ KVĚTENSTVÍ</b> .....	4
Roses mysteria Vitae .....	5
Krví oseté květenství .....	6
Růže a oltář .....	7
Nevěstinec, smrt a láska.....	8
Dar žití aneb Příběh jedné dušičky.....	11
<b>POKŘTĚN V SLZÁCH</b> .....	12
Pokřtěný vlastními slzami .....	13
Postel pro opuštěné.....	14
Ta, co nedá mi spát.....	15
Unavený z bezesných nocí.....	16
Litanie ke svědomí.....	17
Dekadentní euforie .....	18
Vyhořelá existence.....	19
Meluzína .....	20
Vzpomínky si povzdechly .....	21
Dal jsem papíru němému hlas.....	22
<b>SOUMRAK A JEJÍ OBJETÍ</b> .....	23
Soumrak a Její objetí .....	24
Doteky trnů neposkvrněných růží .....	25
Pojď a tanči se mnou.....	26
Listopad 2013.....	27
Labutí bílá.....	28
Nenávidím Tě, ale miluji zároveň... ..	29
<b>SMUTEČNÍ VRBY</b> .....	30
Smuteční vrby .....	31
<b>IV: Zpěv duše na nebeských pláních ztrápené</b> .....	35

---

Doslov vypravěče:.....	36
Slzy staly se deštěm v srdci mém.....	37
Bezbolest.....	38
Ve smrti najdeš přítele.....	39
Srdce a virtuóz.....	40
Děti z kamenů.....	41
Jako vítr, který nefouká.....	45
V kráse nesmrtelnosti.....	46
Pošlu přání po hvězdách II.....	47
Pírko.....	48
Křídla, kostnaté prsty a kosa.....	49
Už není kam plout.....	50
ZRADA.....	51
Špinavá nevinnost.....	52
Slzy ze srdce pršící.....	53
Prsten nevěry.....	54
Chtěl bych být řádkem v deníku.....	55
Po větru posílám otázky.....	56
Dvě tváře.....	57
Podzimní list.....	58
Střepy.....	59
Černá růže.....	60
Hříšné pokušení.....	61
Masochismus lásky.....	62

---

## **KRVÍ OSETÉ KVĚTENSTVÍ**

---

### ROSES MYSTERIA VITAE

Na perutích křídlech, labutě černé jak noc  
letící nad zemí s níž se smrt snoubí,  
do paláce temnot zvaného „Zkažená moc“  
nese se přání a lež, jež do duše díru hloubí.

Hřmot hněvu v mysli a srdce vše v krvi své,  
přání hříšného, krvi svou kříž na hrobě čistí.  
Myšlenky mrtvé, přání plané, myšlenky mé i Tvé...

Trůn smrti, který ční nad všechna pokolení,  
který zapsal se nám jako rakovina do duše,  
potěšený šílenstvím, v radost života se mění  
šílenství zvané náboženství - ta rozumu kuše.

Ticho začalo lízat rty básníkovy a duši též,  
v rytmickém hřmotu hněvu srdce zraněných,  
to přání, co nese se na křídlech, přání zvané lež,  
to dávám do rukou krví potřísněných.

V tu chvíli chrámy všechny padly,  
roztrženy opony rudé jak rubíny,  
a démoni dál a dál sny naše tiše kradly,  
vyměňujíc je za bezduché královské koruny.

Takzvané vstupenky do nebeské brány pro slepé,  
proto vážou všem oči, aby lépe prohlédli,  
na trůně smrti šílenství kraluje velkolepé,  
bolest a šílenství... jen na chvíli zahlédli.

A když ticho slízalo všechny slzy raněných,  
hřmot srdcí pomalu a tiše začal ustávat,  
do rukou lidí bezmocných, duší ztracených,  
začal rozum pomalu se vkrádat.

---

### KRVÍ OSETÉ KVĚTENSTVÍ

Zavřeli jsme oči před dnem zhoubným.  
Duše tak černá a těžká, kterou nesou vrány,  
nepotěší svět už slovem kloudným.  
Na povrchu svém, vpálené má rány.

A housle stále piští litanii šílenství,  
zoufalství hraje na harfy bláznovství,  
růže, to krásné krví oseté květenství,  
nese nám sebou poselství...

At' smrt je krásná a noc jak žal jasná,  
necht' smrt nechá zamrznout čas  
a oči at' přikryjí zničující slunce zář,  
at' falešná naděje nepřežívá v nás.

At' harfy noci nikdy nepřestanou hrát,  
at' housle zoufalství dají se nepřítelům našim znát  
a chrámová opona vedví roztrhne se  
a srdce naše před dnem navždy uzavře se.

---

## RŮŽE A OLTÁŘ

Od kolébky zhanobeno jméno,  
předurčen k smrti za mříží  
vlastního paláce, nesoucí věno.  
Jeho hřbitov lemovaný kříži.

A s příchodem dalších nocí  
nalézal jsem svobodu v šílenství.  
Kéž do chrámu mého vstoupí  
víra jak duševní malomocenství.

Můj anděl strážný dávno shořel,  
ale jeho slzy stále padají dolů.  
Ozývá se žalozpěv z jejich hrdel,  
jeho křídla prožraná spoustou molů.

Nemohu být více potěšený,  
než tímhle šílenstvím, které mi daroval.  
Růže a oltář pro Něj vznešený,  
abych se pod křídla havraní schoval.

Protože jeho skřek je mé vysvobození,  
jeho plácání křídel je oslavou žalu,  
v jeho očích je jen a jen porozumění,  
jeho srdce chvěje se ve vlastním žáru.

A tak srdce mé v havraním je uvězněné,  
na kolébce mříže už dlouho přidělané.  
Dítě narozené  
předem k smrti předurčené...